

Bilag 2.

Sammenslutningen af Apotekere med
salgbart Apoteksprivilegium.

Til Udvalget angaaende Ændring i Lov Nr. 108 af 31. Marts 1932 om
Apotekerafgift og Tilskud til Apotekerfonden.

De salgbare Apoteksprivilegier har, inden Loven den 31. Marts 1932 traadte i Kraft, ikke betalt Apoteksafgift og ingen Aldersgrænse haft. Det har ingen Sinde været forsøgt at inddrage denne Gruppe Apotekere under disse Bestemmelser, vel sagtens fordi et saadant Forsøg i Norge (samme Lovgivning) førte til, at de daværende reelle Apotekere anlagde Sag mod Regeringen, der efter en Højesteretsdom maatte ændre Loven.

Da Indenrigsministeren i 1931 fremsatte sit Forslag til Ændringer i Apotekerloven, var saavel Afgift som Aldersgrænse foreslaaet indført for de reelle Apotekere ved Afløsningen. Dette betød en betydelig Forringelse af Privilegiernes Værdi, men vi gik uden Protest ind herpaa og medvirkede paa det bedste til at fremme Forslaget, ligesom vi senere paa fuldt ud loyal Maade har bidraget til, at Afløsningen af Privilegierne — der er til Dato afløst 72 af de 100 — forløb glat, saa at der i intet Tilfælde er sket Appel til Nævnene.

Under Forhandlingerne med Afviklingskassen om Afløsningerne har vi stedse regnet med, at der ingen Ændringer vilde ske i Apoteker- og Afgiftsloven eller i Taksterne, saa længe Afløsningen stod paa, og Afløsningssummerne er vedtaget ud fra disse Forudsætninger. De resterende 28 Apoteker kan være indløst inden Udgangen af 1938, og vi har under Forhandling med Ministeren om en Takstnedsættelse, som krævedes, indtrængende henstillet, at ingen Ændringer skete før efter Afløsningens Slutning. Vi henstillede samtidig, at et Udvalg allerede nu paabegyndte Arbejdet med Forslag til Revision af Apoteker- og Afgiftsloven, saaledes at Forslagene kunde være udarbejdede samtidig med Afløsningens Slutning. En Ændring som den foreslaaede forøger den Ulighed, at de afløste Privilegier svarer Afgift, medens de uafløste er fritagne, hvilket ikke kan undgaa at føles som en Uret, og man kan ikke tænke sig den Mulighed, at Afviklingskassen vil benytte øgede Afgifter og sænkede Takster til nu at nedbringe Erstatningerne til de Apotekere, hvis Afløsning forestaar.

Til vor store Skuffelse kræver Ministeren nu saavel Takstsænkning som øgede Apoteksafgifter. Der gøres gældende, at Omsætningen de sidste Aar er steget stærkt, og at Grunden hertil skyldes Socialreformen. Forholdet er imidlertid det, at det i langt overvejende Grad er Opgangstiderne, som vi har været inde i i de sidste Aar, der har bevirket Stigningen, medens Socialreformen kun har bidraget mindre hertil. Men efter gode Tider kommer altid mindre gode, og vi har ingen Sinde haft Lejlighed til at gøre den Erfaring, at Takster og Afgifter omgaaende ændredes, naar Nedgang satte ind.

Et Apoteks Indtægter kan ikke sammenlignes med f. Eks. Embedsmandslønninger. Et Apotek er en Forretning, som har sin Risiko, og dette kræver en passende Margin for Indtægterne. En Indtægt paa 22 000 Kr. betaler efter den hidtidige Skala i Afgift 3 450 Kr. og 30 pCt. af Merindtægten. Nu foreslaas Afgiften rettet til 4 080 Kr. + 51 pCt. af Merindtægten. Trækker man fra de 22 000 Kr. Afgift 4 080 Kr., bliver tilbage 17 920 Kr., og af dette Beløb tager de personlige